

traczyk

WIESŁAW TRACZYK

Wiesław Traczyk urodził się 9 listopada 1935 roku w Grębkowie i tam też ukończył szkołę podstawową (1948). W 1952 roku uzyskał maturę i dyplom „Przodownika nauki i pracy społecznej” w Liceum Ogólnokształcącym w Mrozach, co dawało wolny wstęp na wyższą uczelnię. Wybrał Wydział Łączności Politechniki Warszawskiej. W czasie studiów, w 1957 roku, zaproponowano mu asystenturę w Katedrze Automatyki i Telemechaniki. W tej instytucji, o różnych nazwach (obecnie — Instytut Automatyki i Informatyki Stosowanej) pracował aż do 2011 roku. Dyplom magisterski uzyskał, po stażu zagranicznym, w 1959 roku, stopień doktora nauk technicznych — w 1964 roku, a stopień doktora habilitowanego — w 1969 roku (za pracę *Synteza automatów asynchronicznych*). Tytuł profesora nadano mu w 1983 roku. Stanowisko profesora zwyczajnego w Politechnice Warszawskiej łączył w latach 1997–2007 z funkcją profesora w Instytucie Łączności w Miedzeszynie.

Roczny staż przemysłowy odbył w Zakładach ASEA w Szwecji (1958–1959), a kilkumiesięczne staże naukowe w ZSRR (Leninградzki Instytut Elektrotechniki — 1963, Moskiewski Instytut Energetyczny — 1966). W 1974 roku prowadził przez jeden trymestr wykłady w Uniwersytecie w Minneapolis (USA), a przez trzy lata (1984–1987) wykładał w Uniwersytecie w Port Harcourt (Nigeria).

Przez wiele lat głównym kierunkiem zainteresowań badawczych Wiesława Traczyka były układy i systemy cyfrowe, a w szczególności projektowanie układów z elementów przekątnikowych, NOR i NAND, układy asynchro-

niczne, synteza blokowa i mikroprogramowanie. Tym zagadnieniom poświęcone były książki: *Elementy i układy automatyki przekątnikowej* (WNT, 1964), *Projektowanie tranzystorowych układów przełączających* (WNT, 1966) oraz *Układy cyfrowe automatyki* (WNT, 1974, 1976, tłumaczenie rosyjskie — Energia — 1978, wersja elektroniczna — 2007). Kierowana przez Wiesława Traczyka grupa badawcza wdrożyła kilka zaprojektowanych przez siebie systemów cyfrowych i komputerowych, głównie dla potrzeb energetyki, kolejnictwa i Ministerstwa Obrony Narodowej. Za osiągnięcia badawcze Wiesław Traczyk uzyskał dwie indywidualne Nagrody Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki.

W ciągu ostatnich lat działalności naukowej Wiesława Traczyka związana była ona głównie z inżynierią wiedzy, sztuczną inteligencją i logicznymi metodami wspomagania decyzji. Tej tematyki dotyczy kilkanaście publikacji, redagowana przez niego książka *Prob-*

Słowa kluczowe

- układy cyfrowe
- inżynieria wiedzy
- sztuczna inteligencja
- wspomaganie decyzji

T *lemy sztucznej inteligencji* („Wiedza i Życie”, 1995) oraz dwa (wykonane pod jego kierunkiem) projekty finansowane przez Komitet Badań Naukowych. Zwieńczeniem tej działalności jest książka *Inżynieria wiedzy* (Exit, 2010).

Prace prowadzone w Instytucie Łączności związane były z inżynierią wiedzy, wspomaganie decyzji i problemami odkrywania wiedzy.

Przez wiele lat Wiesław Traczyk prowadził podstawowe przedmioty wprowadzające do techniki cyfrowej, takie jak: „Teoria automatów”, „Układy logiczne”, „Układy cyfrowe”, „Systemy cyfrowe” i „Architektura komputerów”. Jest autorem podręcznika *Układy cyfrowe* (WNT, 1982, 1986). Od lat osiemdziesiątych wykładał „Inżynierię wiedzy” oraz „Metody sztucznej inteligencji”.

Wiesław Traczyk wypromował trzynastu doktorów (w tym dwóch cudzoziemców), re-

cenzował 28 rozpraw doktorskich i 12 prac habilitacyjnych.

Ważniejsze funkcje pełnione przez Wiesława Traczyka to: prodziekan Wydziału Elektroniki (1971–1975), zastępca dyrektora ds. nauki Instytutu Automatyki (1975–1981), dyrektor Instytutu Automatyki (wybrany przez pracowników, 1981–1984), kierownik Zakładu Optymalizacji i Wspomagania Decyzji (1997–2002). Dwukrotnie (1981 i 1984) był wybierany do Senatu Politechniki Warszawskiej, gdzie pełnił funkcję przewodniczącego Komisji Budżetu i Finansów.

Przewodniczył kilku komisjom wydziałowych i jednej komisji rektorskiej.

Jest żonaty, ma jednego syna (pracownika Politechniki Warszawskiej) i dwóch wnuków. Interesuje się muzyką klasyczną i fotografią, odpoczywa przy pracach na działce rekreacyjnej.

